

EUR Research Information Portal

Nadat in rechte is komen vast te staan dat verhuurder niet belastingplichtig is voor de toeristenbelasting ter zake van het verblijf door arbeidsmigranten in vakantiewoningen, legt de heffingsambtenaar navorderingsaanslagen op aan het verhuurbedrijf. Deze worden vernietigd omdat geen sprake is van een nieuw feit of kwade trouw. (nrs. 20/7376 en 20/7377)

Publication status and date:

Published: 01/01/2023

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Document License/Available under:

Article 25fa Dutch Copyright Act

Citation for the published version (APA):

Monsma, A. (2023). Nadat in rechte is komen vast te staan dat verhuurder niet belastingplichtig is voor de toeristenbelasting ter zake van het verblijf door arbeidsmigranten in vakantiewoningen, legt de heffingsambtenaar navorderingsaanslagen op aan het verhuurbedrijf. Deze worden vernietigd omdat geen sprake is van een nieuw feit of kwade trouw. (nrs. 20/7376 en 20/7377). 8. Case note on: Rechtbank Zeeland-West Brabant, 26/08/22, ECLI:NL:RBZWB:2022:5095 (Nadat in rechte is komen vast te staan dat verhuurder niet belastingplichtig is voor de toeristenbelasting ter zake van het verblijf door arbeidsmigranten in vakantiewoningen, legt de heffingsambtenaar navorderingsaanslagen op aan het verhuurbedrijf. Deze worden vernietigd omdat geen sprake is van een nieuw feit of kwade trouw. (nrs. 20/7376 en 20/7377)). 2023(1).

[Link to publication on the EUR Research Information Portal](#)

Terms and Conditions of Use

Except as permitted by the applicable copyright law, you may not reproduce or make this material available to any third party without the prior written permission from the copyright holder(s). Copyright law allows the following uses of this material without prior permission:

- you may download, save and print a copy of this material for your personal use only;
- you may share the EUR portal link to this material.

In case the material is published with an open access license (e.g. a Creative Commons (CC) license), other uses may be allowed. Please check the terms and conditions of the specific license.

Take-down policy

If you believe that this material infringes your copyright and/or any other intellectual property rights, you may request its removal by contacting us at the following email address: openaccess.library@eur.nl. Please provide us with all the relevant information, including the reasons why you believe any of your rights have been infringed. In case of a legitimate complaint, we will make the material inaccessible and/or remove it from the website.

Belastingblad 2023/8

Nadat in rechte is komen vast te staan dat verhuurder niet belastingplichtig is voor de toeristenbelasting ter zake van het verblijf door arbeidsmigranten in vakantiewoningen, legt de heffingsambtenaar navorderingsaanslagen op aan het verhuurbedrijf. Deze worden vernietigd omdat geen sprake is van een nieuw feit of kwade trouw.

Rb. Zeeland-West-Brabant 26-08-2022, ECLI:NL:RBZWB:2022:5095, m.nt. A.P. Monsma

Instantie	Rechtbank Zeeland-West-Brabant
Datum	26 augustus 2022
Magistraten	Mr. A.G.J.M. de Weert
Zaaknummer	20/7376 en 20/7377
Noot	A.P. Monsma
JCDI	JCDI:ADS681064:1
Vakgebied(en)	Belastingen van lagere overheden / Gemeentelijke belastingen Fiscaal bestuursrecht / Aanslag
Brondocumenten	ECLI:NL:RBZWB:2022:5095, Uitspraak, Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 26-08-2022

Essentie

Nadat in rechte is komen vast te staan dat verhuurder niet belastingplichtig is voor de toeristenbelasting ter zake van het verblijf door arbeidsmigranten in vakantiewoningen, legt de heffingsambtenaar navorderingsaanslagen op aan het verhuurbedrijf. Deze worden vernietigd omdat geen sprake is van een nieuw feit of kwade trouw.

Uitspraak

Uitspraak

in de zaak tussen

[belanghebbende], uit *[plaats]*, belanghebbende

(gemachtigde: *[gemachtigde]*),

en

De heffingsambtenaar van de gemeente Oosterwijk, de heffingsambtenaar.

1. Inleiding

1.1.

In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank de beroepen van belanghebbende tegen de uitspraken op bezwaar van de heffingsambtenaar van 12 juni 2020.

1.2.

De heffingsambtenaar heeft aan belanghebbende voor de jaren 2015 en 2016 navorderingsaanslagen in de toeristenbelasting opgelegd van respectievelijk € 102.674,50 en € 77.005,15 (hierna: de navorderingsaanslagen).

1.3.

De heffingsambtenaar heeft de bezwaren van belanghebbende tegen de navorderingsaanslagen ongegrond verklaard.

1.4.

De heffingsambtenaar heeft op de beroepen gereageerd met een verweerschrift.

1.5.

Belanghebbende heeft nadere stukken ingediend. Deze stukken zijn in afschrift verzonden aan de heffingsambtenaar.

1.6.

De rechtbank heeft de beroepen op 3 juni 2022 op zitting behandeld. Hieraan hebben deelgenomen: namens belanghebbende, [persoon A] en [gemachtigde] en namens de heffingsambtenaar, [heffingsambtenaar] .

1.7.

De termijn voor het doen van uitspraak is met zes weken verlengd.

2. Feiten

2.1.

Belanghebbende is een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid. Belanghebbende heeft in de jaren 2015 en 2016 van [de verhuurder] (hierna: de verhuurder) bungalows gehuurd ten behoeve van huisvesting van arbeidsmigranten die al dan niet tijdelijk in Nederland werkzaam zijn.

2.2.

Belanghebbende heeft met dagtekening 30 september 2015 een voorlopige aanslag toeristenbelasting voor het jaar 2015 ontvangen (hierna: de voorlopige aanslag toeristenbelasting 2015).

2.3.

Belanghebbende heeft contact opgenomen met de heffingsambtenaar en aangegeven dat tussen belanghebbende en de verhuurder contractueel is afgesproken dat de huurprijs die belanghebbende aan de verhuurder verschuldigd is, inclusief toeristenbelasting is. Daarbij is - in samenspraak met de verhuurder - verzocht om de aanslagen toeristenbelasting aan de verhuurder op te leggen.

2.4.

De heffingsambtenaar heeft bij brief van 11 oktober 2016 aan de verhuurder medegedeeld de aanslagen toeristenbelasting aan haar te zullen opleggen. Tevens is de voorlopige aanslag toeristenbelasting 2015 aan belanghebbende vernietigd.

2.5.

De verhuurder heeft bezwaar en beroep ingesteld tegen de aan haar opgelegde aanslagen toeristenbelasting over de jaren 2015 en 2016. In hoger beroep heeft het hof^[1] geoordeeld dat de verhuurder niet belastingplichtig is voor toeristenbelasting. Daarbij is voor zover thans van belang, het volgende overwogen:

“2.1.

Belanghebbende exploiteert een park met vakantiewoningen. Van de 55 vakantiewoningen in het park zijn er 9 in particulier eigendom, de overige 46 vakantiewoningen worden door belanghebbende gehuurd van, de aan belanghebbende gelieerde vennootschap, [BV] . In deze 46 vakantiewoningen zijn arbeidsmigranten gehuisvest die als uitzendkracht werken voor [uitzendbureau 1] en [uitzendbureau 2] . Belanghebbende heeft overeenkomsten van verhuur gesloten met het gecertificeerde verhuurbedrijf ' [belanghebbende] ' te [plaats] . [belanghebbende] regelt voor de genoemde uitzendbureaus de huisvesting van de arbeidsmigranten. De arbeidsmigranten verblijven tezamen met andere arbeidsmigranten in de vakantiewoningen die voor 4 of 5 personen geschikt zijn.

[belanghebbende] en/of het uitzendbureau regelt de plaatsing in de vakantiewoningen en houdt de verblijfsregisters bij.

2.2.

De verhuurovereenkomsten die belanghebbende met [belanghebbende] heeft gesloten bevatten onder meer de volgende bepalingen:

<u>HET GEHUURDE</u>	
Soort Object:	: 5 vakantiebungalows
Aantal slaapkamers:	: 3 slaapkamers per bungalow
Aantal bedden:	: 4 per bungalow
Aantal gebruikers van het Gehuurde	: 20 personen verdeeld over 5 bungalows
Adres	: [adres]
Postcode en plaats van ligging	: [postcode] Oisterwijk
Park	: [postcode]
Plaats	: [vakantiebungalow] , Oisterwijk
	: gemeubileerd

Opleverstatus:	
Objectnummers	: [objectnummer]
<u>HUURPERIODE</u>	
Aanvangsdatum en - tijdstip	25-5-2014 n.v.t.
Einddatum en tijdstip oplevering	31-12-2015 10:00 uur
Op de aanvangsdatum als hierboven genoemd kunnen de sleutels van het gehuurde worden opgehaald op het adres: <i>receptie van het genoemde bungalowpark</i> De sleutels dienen op de einddatum op het adres: <i>receptie van het genoemde bungalowpark</i> te worden ingeleverd.	
Beide partijen hebben het recht deze huurovereenkomst op te zeggen met in achtname van een tussentijdse opzegtermijn van 2 kalenderweken.	
<u>HUURVERGOEDING</u>	
Huurvergoeding	: € 55,00 per bed per week
Bovenstaand bedrag is inclusief:	: n.v.t.
· Gemeentelijke belastingen	: inclusief
· Toeristenbelasting	: inclusief
· Gas, water en elektriciteit	
Bovenstaand bedrag is exclusief:	: n.v.t.
· Handdoekenpakket en keukendoeken	: inclusief gefaciliteerd door [belanghebbende]
	: inclusief gefaciliteerd door [belanghebbende]
· Gebruik internet	: n.v.t.
· Gebruik wasmachine	: n.v.t. betreft een wijziging
· Lakenpakket	: n.v.t.
· Eindschoonmaak	
· Borgsom	

2.3.

Het officiële receptiegebouw op het park is gesloten. Eén van de door [belanghebbende] gehuurde vakantiewoningen doet dienst als receptie voor de sleuteluitgifte en -inname.

[belanghebbende] verzorgt het algemene beheer, het schoonhouden van de vakantiewoningen, het opruimen van het afval en het bijhouden van de inventaris. De verplichting tot groot onderhoud van de vakantiewoningen berust bij de eigenaar. De eigenaar heeft ook de opstalverzekering gesloten.

2.4.

Tot de gedingstukken behoort een email van [belanghebbende] aan de gemeente Oisterwijk van 31 mei 2017 waarin het volgende is vermeld:

“(…) Zoals u wellicht bekend, huurt [belanghebbende] sinds geruime tijd diverse bungalows gelegen op [recreatiepark] te Oisterwijk van de vastgoedeigenaar [de verhuurder] (eveneens gevestigd te Oisterwijk). Tussen [belanghebbende] en [de verhuurder] is contractueel overeengekomen dat de verschuldigde huurvergoeding inclusief toeristenbelasting is. Dit betekent dan ook dat Recreatie de Parel B.V. toeristenbelasting aan de gemeente Oisterwijk dient af te dragen en niet [belanghebbende] (…).”

(…)

4.3.

Uit de feitelijke gang van zaken blijkt dat belanghebbende geen bemoeienis heeft met de plaatsing van de arbeidsmigranten in de vakantiewoningen, dat zij geen verblijfsregister bijhoudt, niet het sleutelbeheer uitvoert noch de schoonmaak doet. Volgens de verhuurovereenkomst tussen belanghebbende en [belanghebbende] wordt het gebruik van internet en wasmachines gefaciliteerd door [belanghebbende]. Eventueel leegstandsrisico komt voor rekening van [belanghebbende]. [belanghebbende] is ook verantwoordelijk voor het onderhoud van de inventaris en voor het toezicht op het park.”

2.6.

In het proces-verbaal van de zitting van het hof staat, voor zover hier van belang, het volgende:

“De Heffingsambtenaar:

Aan [belanghebbende] is met dagtekening 30 september 2015 een voorlopige aanslag toeristenbelasting 2015 opgelegd. [belanghebbende] heeft met instemming van belanghebbende aan de gemeente Oisterwijk (hierna: de gemeente) gevraagd deze aanslag in te trekken en aan belanghebbende op te leggen. Aan dit verzoek is voldaan. De aanslag van 30 september 2015 is in 2016 vernietigd en aan belanghebbende is vervolgens een voorlopige aanslag toeristenbelasting 2015 opgelegd. Daarna is met dagtekening 31 oktober 2016 aan belanghebbende de definitieve aanslag toeristenbelasting 2015 opgelegd.

(…)

De Heffingsambtenaar:

(…) Dat klopt ook met hetgeen is vermeld in de bij het tiendagenstuk als bijlage 5 overgelegde mailwisseling van belanghebbende met [belanghebbende] Hierin staat dat partijen contractueel zijn overeengekomen dat de verschuldigde huurvergoeding *inclusief* toeristenbelasting is en dat belanghebbende de toeristenbelasting aan de gemeente dient af te dragen en niet [belanghebbende]. Belanghebbende is degene die gelegenheid biedt tot gebruik. Belanghebbende zegt niet te weten hoeveel mensen er in de huisjes slapen, maar dat klopt niet. [belanghebbende] houdt dat nauwkeurig bij weet dat tot in detail. (…)

De Heffingsambtenaar legt zonder bezwaar van de wederpartij aan het Hof een kopie over van een verhuurovereenkomst zoals door [belanghebbende] in de jaren 2014, 2015 en 2016 steeds met belanghebbende werd opgemaakt.”

2.7.

Het beroep in cassatie van de heffingsambtenaar tegen de hierboven genoemde uitspraak van het hof is door de Hoge Raad, met toepassing van artikel 81 RO, ongegrond verklaard.

2.8.

De heffingsambtenaar heeft aan belanghebbende navorderingsaanslagen toeristenbelasting over de jaren 2015 en 2016 opgelegd. De bezwaren van belanghebbende tegen deze navorderingsaanslagen heeft de heffingsambtenaar ongegrond verklaard.

3. Beoordeling door de rechtbank

3.1.

De rechtbank beoordeelt of sprake is van een navorderingsgrond als bedoeld in artikel 16, eerste lid van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR). Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord zal de rechtbank beoordelen of belanghebbende met vrucht een beroep kan doen op het vertrouwensbeginsel. Indien de laatstgenoemde vraag ontkennend wordt beantwoord, zal tevens geoordeeld worden of er sprake is van een belastbaar feit. De rechtbank doet dat aan de hand van de argumenten die belanghebbende heeft aangevoerd, de beroepsgronden.

Is er sprake van een navorderingsgrond als bedoeld in artikel 16, eerste lid van de AWR?

Juridisch kader

3.2.

Op grond van artikel 16, eerste lid van de AWR kan de heffingsambtenaar de te weinig geheven belasting navorderen indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat een aanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld. Een feit dat de heffingsambtenaar bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor navordering opleveren, tenzij de belastingplichtige ter zake van dit feit te kwader trouw is. De heffingsambtenaar dient aannemelijk te maken dat hij bevoegd is om na te vorderen.

Standpunten partijen

3.3.

De heffingsambtenaar heeft zich op het standpunt gesteld dat sprake is van een nieuw feit dan wel van kwade trouw. Ter zitting heeft de heffingsambtenaar zijn standpunt nader toegelicht en gesteld dat het nieuw feit is dat belanghebbende belastingplichtig is voor toeristenbelasting terwijl dit voorheen is ontkend. Verder heeft de heffingsambtenaar desgevraagd verklaard dat de verhuurder bij het hof een nieuw standpunt heeft ingenomen waardoor bij belanghebbende een nieuw feit is ontstaan die de navordering rechtvaardigt.

Ten aanzien van kwade trouw heeft de heffingsambtenaar in de kern gesteld dat hij namens belanghebbende en diens gemachtigde op het verkeerde been is gezet waardoor de voorlopige aanslag 2015 aan belanghebbende is vernietigd en nieuwe aanslagen aan de verhuurder zijn opgelegd terwijl belanghebbende moet hebben geweten dat zij belastingplichtig was voor de toeristenbelasting. Tevens is sprake van kwade trouw omdat belanghebbende geen aangifte toeristenbelasting heeft gedaan voor het jaar 2016, aldus de heffingsambtenaar.

3.4.

De gemachtigde heeft ter zitting bevestigd dat de verhuurder in de procedure bij het hof een nieuw standpunt had ingenomen, maar dat de feiten en omstandigheden niet anders waren. Naar de mening van de gemachtigde is geen sprake van een nieuw feit of van kwade trouw.

Beoordeling

3.5.

De rechtbank is van oordeel dat er geen sprake is van een nieuw feit. Uit het proces-verbaal van de zitting van het hof is af te leiden dat de heffingsambtenaar de beschikking had over de huurovereenkomst en reeds bekend was met de feiten en omstandigheden. Uit de uitspraak van het hof is af te leiden dat de

heffingsambtenaar voor de bepaling van de belastingplicht aansluiting had gezocht bij de civielrechtelijke huurovereenkomst tussen belanghebbende en de verhuurder. Daarnaast heeft de heffingsambtenaar verklaard dat de gemachtigde tijdens de eerdere procedure bij het hof een nieuw standpunt heeft ingenomen. Ter zitting in deze procedure heeft de heffingsambtenaar desgevraagd verklaard dat het nieuw feit bestaat uit de omstandigheid dat belanghebbende belastingplichtig is voor toeristenbelasting. Uit al deze feiten en omstandigheden leidt de rechtbank af dat de feiten en omstandigheden omtrent de heffing van toeristenbelasting bij de heffingsambtenaar reeds bekend waren. Gelet hierop heeft de heffingsambtenaar niet aannemelijk gemaakt dat sprake is van een nieuw feit. De omstandigheid dat belanghebbende en de verhuurder de heffingsambtenaar hebben verzocht om de aanslagen aan de verhuurder op te leggen, maakt dit niet anders.

3.6.

Naar het oordeel van de rechtbank is evenmin sprake van kwade trouw. De rechtbank stelt voorop dat de grondslag tot navorderen bij kwade trouw er slechts is indien, voor zover hier van belang, het gedrag te kwader trouw heeft veroorzaakt dat een te lage aanslag is opgelegd.^[2.] De rechtbank is van oordeel dat, zelfs als veronderstellenderwijs ervan uit zou worden gegaan dat het niet doen van aangifte toeristenbelasting 2016 te kwader trouw is gebeurd, er geen causaal verband is tussen deze gedraging en het te weinig heffen van belasting bij belanghebbende. De heffingsambtenaar was immers ruim voor het opleggen van de navorderingsaanslag aan belanghebbende bekend met het feiten en omstandigheden zoals ook vastgesteld door het hof. Bovendien had de heffingsambtenaar in zijn brief van 11 oktober 2016 aan de verhuur medegedeeld dat de aanslagen toeristenbelasting aan de verhuurder zullen worden opgelegd zodat voor belanghebbende geen aanleiding was om aangifte toeristenbelasting te doen over het jaar 2016. Andere feiten en omstandigheden op basis waarvan geoordeeld moet worden dat sprake is van kwade trouw zijn niet gesteld.

3.7.

Gelet op het voorgaande dienen de beroepen gegrond te worden verklaard. Dit brengt mee dat de navorderingsaanslagen vernietigd dienen te worden.

4. Conclusie en gevolgen

4.1.

De beroepen zijn gegrond. De rechtbank vernietigt daarom de uitspraken op bezwaar en de navorderingsaanslagen.

4.2.

Omdat de beroepen gegrond zijn moet de heffingsambtenaar het griffierecht aan belanghebbende vergoeden en krijgt belanghebbende ook een vergoeding voor haar proceskosten. De heffingsambtenaar moet deze vergoeding betalen.

4.3.

De vergoeding is met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht als volgt berekend. Voor de rechtsbijstand door een gemachtigde krijgt belanghebbende een vast bedrag per proceshandeling. In beroep heeft elke proceshandeling een waarde van € 759,00. De gemachtigde heeft een beroepschrift ingediend en heeft aan de zitting van de rechtbank deelgenomen. De vergoeding bedraagt dan in totaal € 1.518,00. De rechtbank ziet geen aanleiding om een bezwaarkostenvergoeding toe te kennen nu belanghebbende in bezwaar niet gevraagd heeft om vergoeding van de proceskosten.

5. Beslissing

De rechtbank:

â•f verklaart de beroepen gegrond;

â•f vernietigt de uitspraken op bezwaar;

â•f vernietigt de navorderingsaanslagen;

â•f veroordeelt de heffingsambtenaar tot betaling van € 1.518,00 aan proceskosten aan belanghebbende;

â•f bepaalt dat de heffingsambtenaar het griffierecht van € 354,00 aan belanghebbende moet vergoeden.

Noot

Auteur: A.P. Monsma

1.

Aan deze rechtszaak zal de heffingsambtenaar een zuur gevoel overhouden denk ik. De navorderingsaanslagen toeristenbelasting ten bedrage van bijna € 180.000 worden vernietigd en hij moet belanghebbende de proceskosten en het griffierecht vergoeden. En dat terwijl belanghebbende wel de juiste belastingplichtige is voor de verschuldigde toeristenbelasting. De heffingsambtenaar was haar eerder tegemoetgekomen in haar verzoek om de aanslagen aan de verhuurder van de vakantiewoningen op te leggen. Die verhuurder blijkt echter na procederen niet als belastingplichtige aangemerkt te kunnen worden. De alsnog aan belanghebbende opgelegde navorderingsaanslagen kunnen geen stand houden, omdat er geen nieuw feit is en ook geen kwade trouw aan de zijde van belanghebbende (art. 16 lid 1 AWR).

2.

Wat valt er te leren van deze uitspraak? In de eerste plaats dat het aan de heffingsambtenaar zelf is om de juiste belastingplichtige aan te wijzen voor de toeristenbelasting. En dat de heffingsambtenaar niet zonder meer op verzoek de aanslagen aan een ander zou moeten opleggen.

3.

Het vinden van de juiste belastingplichtige is overigens niet altijd eenvoudig wanneer het gaat om verhuur van verblijfsruimte aan arbeidsmigranten. Uit de jurisprudentie blijkt dat in die gevallen degene die het verblijf feitelijk biedt aangeslagen moet worden. Om te bepalen wie de feitelijke verblijfbieder is, is relevant wie de dienstverlening rondom het verblijf verricht, zoals het beheer van de sleutels, het bijhouden van de inventaris, de uitgifte van bedlinnen en hand- en theedoeken, de schoonmaak, het ophalen van huisvuil, het geven van een wasgelegenheid en het handhaven van huisregels (zie bijv. HR 17 juni 2016, ECLI:NL:HR:2016:1201, *Belastingblad* 2016/314, m.nt. J.A. Monsma). In het onderhavige geval heeft Hof 's-Hertogenbosch (Hof 's-Hertogenbosch 24 mei 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:4053, *Belastingblad* 2019/412, bevestigd door HR 29 mei 2020, ECLI:NL:HR:2020:877, *Belastingblad* 2020/282) geoordeeld dat de verhuurder/exploitant van de vakantiewoningen op het park niet belastingplichtig is voor de toeristenbelasting, omdat niet hij, maar het verhuurbedrijf (de belanghebbende in de onderhavige zaak) de feitelijke verblijfbieder is. Het verhuurbedrijf verricht immers allerlei diensten aan de verblijvende arbeidsmigranten, zoals de sleuteluitgifte, het algemene beheer, het schoonhouden van de vakantiewoningen, het opruimen van het afval en het bijhouden van de inventaris. Dit is ook opgenomen in de verhuurovereenkomsten tussen verhuurder en het verhuurbedrijf.

4.

Voor navordering is een nieuw feit nodig en dat was er niet. Hier was immers al duidelijk welke rollen beide (rechts)personen hadden binnen de verhuur van de vakantiewoningen. Ook was bekend wie de bijkomende diensten verrichtte aan de verblijvende arbeidsmigranten. Een andere interpretatie van de reeds bekende feiten en omstandigheden is niet voldoende voor het kunnen opleggen van een navorderingsaanslag. Ook de uitspraak in de beroepsprocedure van de verhuurder is geen nieuw feit, omdat dit geen nieuwe feiten en omstandigheden boven tafel heeft gebracht, maar slechts een rechtsoordeel betreft op basis van die feiten.

5.

Van kwade trouw aan de kant van belanghebbende is eveneens geen sprake. Navordering wegens kwade trouw is slechts mogelijk indien aan opzet van de belanghebbende toe te rekenen is dat het desbetreffende feit niet eerder aan de heffingsambtenaar bekend was (HR 11 juni 1997, ECLI:NL:HR:1997:AA2160, V-N 1997, p. 2360)). Dat is hier niet het geval. De heffingsambtenaar was op de hoogte van de feiten en omstandigheden, maar heeft ervoor gekozen het verzoek van belanghebbende - om de aanslagen aan verhuurder op te leggen omdat de verhuurder de toeristenbelasting doorberekent - in te willigen.

6.

Wat had de heffingsambtenaar in dit geval wel kunnen doen? Hij had ervoor kunnen kiezen om de aan belanghebbende opgelegde voorlopige aanslag 2015 niet te vernietigen, maar deze binnen de driejaarstermijn te laten volgen door een definitieve aanslag tot behoud van rechten. Ook voor 2016 had de heffingsambtenaar binnen de driejaarstermijn een aanslag tot behoud van rechten kunnen opleggen. De invordering en de afhandeling van eventuele bezwaren tegen deze aanslagen hadden kunnen worden aangehouden tot einduitspraak was gedaan in de beroepsprocedure van de verhuurder. Door de driejaarstermijn te laten verlopen restte de heffingsambtenaar in deze zaak slechts de mogelijkheid van navordering. Aan de (streng) eisen voor navordering wordt hier niet voldaan, zo blijkt.

Voetnoten

[1.] Gerechtshof 's-Hertogenbosch 24 mei 2019, ECLI:NL:GHSHE:2019:1982 (*Red.*: de tekst van deze uitspraak is niet gepubliceerd op rechtspraak.nl).

[2.] Vgl. Hoge Raad 11 juni 1997, ECLI:NL:HR:1997:AA2158.